

סמ"ר רוזנטל נתנאל

5114194

בן אסתר ומיכאל

נולד ב- 10.11.1974

התגייס לצה"ל ב- 30.3.1993

שרת בפלני"ט 5132

נפל ב- 23.12.1994

בהפגזה על מוצב בדרום לבנון.

רזנמל נתנאל

בן אסתר ומיכאל. נולד ביום כ"ה בחשוון תשל"ה (10.11.1974) בתל אביב. נתי נקרא על שם סבו - נתן. הוריו ראו בו את ממשיך שושלת המשפחה, שרבים ממנה נספו בשואה. הוריו הוסיפו לשמו את הסימנית "אל" כיוון שהגיע לעולם לאחר שנים רבות של ציפייה לילד. נתי היה תינוק חייכן, ערני ופעיל. בהיותו בן שנה נולדה אחותו אורית, אליה היה קשור מאוד והיווה עבורו מודל לחיקוי. כבר בהיותו ילד נטל נתי חלק מרכזי בחיי משפחתו. הוא גדל והיה לבן טוב ומסור להוריו, ביקר בקביעות את סבו וסבתותיו וסייע להם מתוך אהבה רבה. את מסלול לימודיו החל נתי בראשון לציון, בבית-הספר היסודי "בארי" שם סיים את הכיתה הרביעית. אז עברה משפחתו להתגורר בהרצליה ונתי למד שנה אחת בבית-הספר היסודי "בן צבי" בעיר ובהמשך עבר לבית-הספר "לב טוב". בכיתה ח' שקל נתי לפנות ללימודים בפנימייה הצבאית-הריאלית בחיפה, אולם לבסוף בחר בתיכון "הראשונים" בהרצליה, במגמה הכימית. נתי בחר בתחומי התמחות מגוונים, לימודי תנ"ך וכימיה מורחבים. הוא התגלה כתלמיד מצטיין וחכם, ומוריו אהבו אותו והרעיפו עליו שבחים. נתי בגר והיה לנער תמיר ונאה, בעל נוכחות מרשימה, חוש אסתטי מפותח וכריזמה יוצאת דופן. אדם אופטימי, מלא שמחת חיים ומאושר, בעל לב זהב וצורך מתמיד לדאוג לחלשים. מוקף היה בחברים שידעו להעריך את נאמנותו ומסירותו. נתי נהג לחסוך מעצמו כדי לתת לאחרים ותמיד הרעיף שלוה ורוגע על סביבתו. היה נמרץ, פעיל ומעורב באירועים חברתיים. ניחן בחוש הומור והתאפיין בחיוך בזווית פיו, חיוך שובה לב, אליו נלווה מבט חמים המביע את שמחת החיים שבו. בשמחה זו הדביק את הסובבים אותו ובעיקר את חבריו שעבורם היווה דמות מובילה ומרכזית.

בילדותו השתתף נתי בחוגי העשרה רבים ובהם חוג טיסנים. הוא שילב נטיות ספורטיביות עם צורך להעמיק ולהרחיב את ידיעותיו והשכלתו. שיחק כדורגל וכדורסל, עסק בשחייה ובגלישת גלים. אהב היסטוריה והרבה לקרוא ספרים דוקומנטריים כמו גם ספרות יפה. אהב להאזין למוסיקה ולצפות בסרטים. נתי הפגין עצמאות וכבר בגיל צעיר החל לעבוד. בכסף שהרוויח ריהט את חדרו. היו לו עקרונות עליהם עמד ודרך חיים בה האמין שיש ללכת. בוגר היה מכפי גילו וידע להפיק את המקסימום מעצמו, בכל תחום. על אף שהיה חילוני שמר מצוות ונהג להתפלל בכל לילה ולהודות לאלוהים על עוד יום נוסף בעולם. בהיותו בכיתה י' השתתף בפרויקט "מחויבות אישית" ובמסגרת זו התנדב בספריית נווה ישראל. על פעילות זו קיבל תעודת הצטיינות. שנה אחר כך זכה לראות עולם כשטס עם משפחתו לטיול באירופה. כשפרצה מלחמת המפרץ היה נתי בן שבע עשרה. הוא התנדב לחלק מסכות אב"כ ובהמשך השתתף בקטיף בננות, ללא ציפייה לתמורה על עזרתו. הוא פשוט שאב סיפוק מן העזרה לזולת.

מועד הגיוס התקרב ונתי הביע את רצונו העז לשרת ביחידה מובחרת. בשתי שנות לימודיו האחרונות נרשם לקורס פרטי להכנה לקראת גיוס אצל המדריך יובל עילם בהרצליה ושקד על שיפור כושרו הגופני. הוא צפה אל העתיד שלאחר השחרור ותכנן לימודי משפטים ומינהל עסקים.

בסוף חודש מרץ 1993 התגייס נתי לצה"ל. לאחר טירונות של חיל הרגלים עבר אימון מתקדם בפלוגת נ.ט. והוכשר כלוחם. נתי הוצב בפלוגת "עורב" של חטיבת גולני ונחשב ללוחם מעולה. הוא בלט כמנהיג והיה לעמוד התווך של הצוות ושל הפלוגה. לאחר שנה ושבעה חודשים של מסלול מפרך סיים כחניך מצטיין את קורס מפקדי "עורב". נתי עשה את מסלולו הצבאי בגאווה ובאחריות. מפקדיו מספרים כי מעולם לא התפשר על ביצוע המשימות וגילה עצמאות ומקצועיות. צעיר נמרץ, נלהב לכל מעשה התנדבות כפי שהתנדב ליחידה מובחרת בה שירת שנתיים, תקופה שבמהלכה שולבה פעילות בלבנון, מארבים ופעילות בשטח. חבריו ליחידה נקשרו אליו כבר בתחילת דרכם המשותפת ושאומו ממנו עידוד וכוח. הם העניקו לו את שם החיבה "רוזנדבש", צירוף של שם משפחתו ומתיקותו האינסופית. מפקדו אמר עליו: "היו לי חיילים, והיה לי חייל". בהלוויית חברו, אביחי דנוך, אמר נתי לחבריו: "אני לא יודע מה יהיה איתי, אבל לא הייתי רוצה שהורי יהיו במצב של הוריו של דנוך". תמיד חשב על אחרים ושם עצמו במקום האחרון.

נתי היה מועמד לצאת לקורס קצינים ומפקדיו ניבאו לו עתיד מזהיר בסולם הפיקוד. שבוע לפני יציאתו המתוכננת לקורס עלה ללבנון כשהוא עומד בראש חייליו ונלחם במחבלים. אמו אסתר נזכרת: "ליוויתי אותו לתחנה המרכזית. עמדתי והסתכלתי בדמות בני התמירה, בהילוכו המהיר כשהוא מתרחק ממני, וכמו תמיד הפנה מדי פעם את ראשו לאחור. ולא ידעתי שלא אראהו עוד לעולם".

ביום כ' בטבת תשנ"ה (23.12.1994) עם שחר, נפל נתי בקרב בלבנון בהתקפה ארטילרית מתואמת של לוחמי חיזבאללה על מוצב "ברוש", בגזרה המזרחית של רצועת הביטחון. נתי נפגע פגיעה ישירה מן הירי, לאחר לילה של קרב אכזרי שבו זיהה ופגע בשלושה מחבלים על ידי שימוש בטילי "עורב". עמו נפל סמל גיא סודאי. עוד שבעה חיילים נפצעו בתקרית. נתי הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בקריית שאול בתל אביב. בן עשרים היה בנופלו. השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל ראשון.

הסלמה בצפון

ומסוקים תקפו עמדות מחבלים. אנשי החיזבאללה, שהתמקמו בפאתי הכפרים השיעיים הסמוכים לאיזור הביטחון, השיבו בירי על ישובים בדרום-לבנון ועל מוצבים נוספים של צה"ל וצד"ל בגיזרה המזרחית. בשלב מסוים ירו המ

חבלים טילי קטיושה לעבר מארג' עין. לא נגרם נזק. כ־3 אחה"צ הגיע לאיזור ראשי-המשלה ושר הביטחון, יצחק רבין. הוא בא לפיקוד הצפון, לשמוע את תחקיר האירועים. בפגישה נכחו גם מתאם פעולות הממשלה בלבנון, אורי לובראני, אלוף פיקוד צפון, עמירם לוין, מפקדי האוגדה, מפקד יחידת הקישור ללבנון, מפקדי חטיבות וקצינים בכירים.

כשיצא מהתחקיר, אמר רבין: "אין ספק שפעילות החיזבאללה בדרצמבר והגברה, והפיגועים האחרונים קשים מאוד. נכון להיום, מספר החיילים הדרגים נמוך מאשתקד. הפעילות של אנשי החיזבאללה מוכרת לנו היטב - תקיפת מוצבים. הם יורים על המוצבים ללא הפסקה מהשטח הפתוח של האוכלוסייה, וכשאנחנו מגיעים הם נמלטים מהאיזור".

חבלים גם אש מקלעים לעבר אחד המוצבים, ממרחק של 400 מטר, וצילמו ותיעדו בווידיאו את הירי הזה. לחיזבאללה היה לפחות הרוג אחד וכמה פצועים בקרב. חיילי המוצב המופגז השיבו באש כבדה לעבר המחבלים. גם הפצועים המ-

שיכו להילחם. רק לאחר שהוברר שאנשי החיזבאללה נסוגו, פונו הפצועים במסר קים.

במקביל, כוחות צה"ל השיבו באש ארטילרית לעבר מקורות הירי, ומטוסים

שני חיילי צה"ל, סמיר נתנאל רז וזמל (20) מהרצליה וסמל גיא סודאי (19) מתיא, נהרגו שלושם בבוקר בחילופי אש עם מחבלים בגיזרה המזרחית של איזור הביטחון, ליד רכס הבספור. שבעה חיילים נפצעו - שני

ים בינוני וחמישה קל - וסר נז במסוקים לבית-החולים רמב"ם.

ההתקפה החלה סמוך ל־7 בבוקר. המחבלים ירו על המרצב שברכס עלי טאהר מרגמות 120 מ"מ ואש מנשק קל. הירי בוצע מצפון וממערב למוצב, בין היתר, מהכפר תיבנין. נתנאל (נתי) רוזנטל, חייל גולני, נהרג במקום. גיא סודאי, חייל מיוחד מוכשר של חיל-האוויר, נפצע אנושות ומת בדרך לבית-החולים רמב"ם. שבעה חיילים נפצעו מרסיסים. כל החיילים שנפגעו היו בתוך המוצב, בעמדות.

הפגזות המוצב בידי אנשי החיזבאללה היתה חלק ממתקפה גדולה, שהיתה אמורה לכלול ניסיון לכיבוש המוצב. "ניסיון שנכשל", אמרו אמש גורמים בכירים בפיקוד הצפון. ככל הידוע, ירו המ-

ידה מטחי כבוד לחברו – וכעבוד 4 ימים נפל בלבנון

סמ"ר נתי רוזנטל מהרצליה נהרג לאחר שובו מההלווייה של סמל הדר קהתי מרחובות, שנפל בלבנון בקרב נגד המחבלים

בין החיילים שעמדו בכיתה שיירתה את מטחי הכבוד בהלווייתו של סמל הדר קהתי ז"ל מרחובות, שנהרג בתחילת שבוע שעבר בלבנון, היה גם חברו הטוב, סמ"ר נתי רוזנטל ז"ל מהרצליה. נתי בכה על קיבורו של הדר, ולא ידע, שבתוך ארבעה ימים יתווסף גם שמו שלו

נורא.

בהלווייה של בני לא קלטתי מה קורה. גם עכשיו, שבוע לאחר המוות, אינני מאמינה שהדר לא ישוב. אבל סיפרו לי, שנתי היה בחוליית החיילים שעמדו במסדר הכבוד ליד הקבר של הדר וירו ירי כבוד. אחר-כך, כשכולם הלכו, הוא בא לפקוד את הקבר עם עוד כמה חיילים ושם פרץ בבכי נורא. "אתמול, כשנפגשנו עם הוריו של נתי, ניסינו לנחם אותם. החלטנו שנהיה חברים לזכר הילדים שלנו. שנפלו בקרב בלבנון והפכו חברים לנצח".

לרשימת הנופלים בלבנון.

הוריו של הדר ז"ל, ראובן ומזל קהתי, קמו אתמול משיבת "שבעה", עלו לפקוד את קבר בנם, ומשם יצאו לנחם את הוריו של נתי ז"ל, שנהרג כיום ששי בלבנון.

סיפרה מזל קהתי: "אני אם שכולה, שהלכה לנחם אם שכולה. הרגעתי את אסתר, אמו של נתי. שוחחנו כאם אל אם, שבניהן לא ישובו אליהן כבר לעולם. נתי הוא בן יחיד ונותרה להוריו רק בת אחת. זה אסור

הגיבור שלי מית

- מאת חיים ברוידא, כתב "ידיעות אחרונות" -
"הגיבור שלי מית", אמרה אמא אסתר.

נתי נולד בראשון לציון, לפני 20 שנה. הוריו, מיכאל ואסתר, קראו לו על שם סבו - נתנאל. ראו בו את ממשיך שושלת המשפחה, שרבים ממנה ניספו בשואה.

אחר-כך נולדה אחותו, אורית, בת 19. גם היא חיילת. להרצליה עברה המשפחה לפני כ-15 שנים. נתי היה עלם חמודות: חסון, נאה, תלמיד מצטיין, עם כושר גופני וכריזמה.

כבר בתיכון עירוני בהרצליה, היה ברור לו שיעשה את השירות ביחידה קרבית. הוא מצא את עצמו בגולני, ובהתלהבותו, סחף את גאות היחידה לתוך הבית. על שמשת הרכב המשפחתי הצמיד סטיקרים "גולני".

הילד שלי תמיד חייד, סיפרה אסתר. היינו מאושרים איתו. גם כשהיה תינוק, לחייו היו תמיד

צוחקות. הוא היה בן טוב ומסור, שדאג לכל המי שפחה. נער שהביא איתו תמיד שמחת חיים. נתי היה השמש שלי. ברגע שהשמש הוץ שקעה, אנחנו נתונים באפלה.

בחרו של נתי רונטל יש קלסר, שאליז דחס קטעי עיתונות שפורסמו על חברים לנשק שנפלו בלבנון. ביום שישי הצטרף נתי לאותה רשימה. אני מקווה שהדם שלו לא נשפך לחינם, אומרת האם.

כל-כך הרבה תוכניות נקטעו בשנייה גורלית אחת. קורס קצינים, לימודים אקדמיים. במקום שהוא ימשיך את שושלת המשפחה תחת השם רר ונטל, נשאר הסבא שריד אחרון לשואה, בלי הנכד. ואני האמא, במקום להוביל את נתי שלי לחופה, אני אלוהה אותו בלוויה.

הלווייתו של סמ"ר נתי רונטל תתקיים היום כ-1:30 בצדדים בחלקה הצבאית בקריית שאול.

האמא, אסתר: "הילד שלי תמיד חייד. היינו מאושרים איתו. גם כשהיה תינוק, לחייו היו תמיד צוחקות. נער שהביא איתו שמחת חיים. הוא היה השמש שלי. ברגע שהשמש הזו שקעה, אנחנו נמצאים באפלה"

(תצלום: עמנואל אילון)

חיילים מתכוננים לציאה ללבנון, אתמול.

מיתקפת החיזבאללה החלה ביום שישי בבוקר • המחבלים ירו פגזי מרגמה ואש מנשק קל. ככל הידוע, הם התקרבו עד כ־400 מטר ממוצב צה"ל, וצילמו בווידיאו את הירי • **נחנאל (נח"י) רוזנפלד** נהרג במטח הראשון. גיא סודאי נפצע אנושות, ומת בדרך לביה"ח • חיילי המוצב המופגז השיבו באש לעבר המחבלים. גם הפצועים המשיכו להילחם • במשך כל השבת, נמשכו חילופי אש כבדים בין צה"ל לחיזבאללה • במערכת הביטחון מתלבטים אם להחריף את החגורה – ולהחזיר בהאימונים וול יוטרי הציון

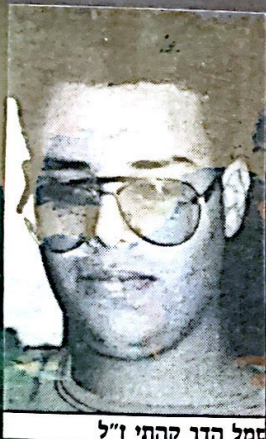
אנשי חיזבאללה צילמו במצלמת וידאו את ההתקפה על מוצב צה"ל ביום שישי. הם הסבירו שהצילום נועד להעלות את מורל חייליהם

דיצמבר השחור

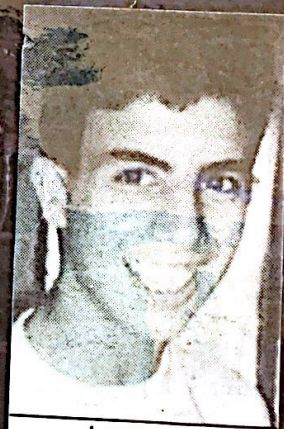
של גולני: שלושה

הרוגים בשבועיים

נתי רוזנטל

סמל הדור קהתי ו"ל

סגן אריק עובדיה ו"ל

את צה"ל. גולני היא יחידה של קו ראשון, ולכן משלמת את המחיר. אבל גולני גם מחזירה מלחמה, אמר קצין בכיר בחטיבה. בחטיבה נערכו אתמול להלווי ייתו של סמ"ר רוזנטל. למרות הכאב על אוכרן לוחם וחבר, המי שיכו אתמול חיילי גולני בשיגרת הפעילות ברצועת הביטחון. אחרי הפגיעה הישירה של פצצות מרגימות במוצב שלמרגלות הבופור, חזרו המפקדים על ההנחיות בנושא ההתגוננות מפני הפגזות ארטילריות. אבל לרבניהם, לא היה צורך בריענון. החיילים מכירים היטב את הנהלים האלה. "צריכים להמשיך עד לפחד הבא, כמו שאומר השיר", אומר אחד ממפקדי החטיבה. "ייתכן שדבריו של ראש הממשלה, על הצורך בתוספת מיגון למוצבים, יש בהם טעם. אבל הניסיון המי בצע שרכשנו מלמד שתוספת מיגון היא יעילה עד רמה מסוימת בלבד. משם ואילך, היא מסתכלת. אי אפשר להלביש כל לור חם בשיריון קשקשים חסין כדורים. הלוחם חייב לצפות באויב יב וחייב לצאת ולהסתער לקראתו. המיגון הנוכחי הוא טוב, אם כי תמיד ניתן לשפר".

שבועיים נפל סגן אריק עובדיה, מפקד מחלקה באחד מגדודי הרובאים, תוך הסתערות על ארבעה ממחבלי חיובאללה שתקפו מן המארב את מחלקתו, כשהוא מגיב גבורה אישית. ביום שני שעבר נהרג סמל הדור קהתי במוצב טלורסה, לאחר שנפגע בראשו מרסיס של פצצת מרגמה שירו המחבלים. "התקפות החיובאללה לא מביאות חנינות בין כומתות חומות, סגורות, אדומות או ירוקות. החיובאללה לא מחפש את גולני, אלא

מאת רוני סופר

"המחיר כואב. אנחנו חורקים שיניים וממשיכים קדימה. אף אחד בגולני לא מתכוון להרים ידיים", אמר אתמול אחד ממפקדי החטיבה שאיבדה ביום שישי לוחם נוסף, השלישי בשבועיים האחרונים. סמ"ר נתי רוזנטל, לוחם ביחידת העורב של גולני, נהרג ביום שישי בהתקפת החיובאללה על מוצב ברכס עלי-טאהר. לפני

"השארת אותנו באפילה כבדה"

אביו של סמ"ר נתנאל רוזנטל (20) ספד לו: "לא נפסיק לאהוב אותך עד סוף ימינו"

"נתי היה השמש שלנו ועכשיו אנחנו באפילה"

מאת אורי ארזי

"הוא היה הגיבור של אמא. הוא היה השמש שלנו. מאז שנולד היינו ההורים הבכי מאושרים. עכשיו אנחנו באפילה", אומרת אסתר רוזנטל, שבנה נתנאל (נתי) נהרג ביום שישי מירי החיזבאללה.

"הוא היה ילד מקסים, חביב, צנוע וחייכן. כשהיה תינוק לקחתי אותו לטיפת חלב. אמרתי לרופא: 'הבט על התינוק הזה, כשצובטים אותו הוא לא בוכה', הרופא אמר: 'נברוק', צבט אותו והילד לא בכה. ככה הוא היה בכל 20 שנות חייו. הוא לא בכה, לא היו לא טענות לאיש. רק חייד. הוא נולד לנו אחרי חמש שנות יסורים. החלטנו לקרוא לו נתי. אל. עכשיו האל לקח את נתי."

נתנאל נולד בהרצליה וגדל בה. הוא היה תלמיד מצטיין, התגייס לסיירת מטכ"ל ופרש לקראת סוף המסלול בשל מחלה. אחר כך עבר לגוליני. "ביקשתי מחבריו שיספיעו עליו שילך למשהו קל יותר" - מספרת האם - "הם צחקו ואמרו: 'מצאת, הוא הגאווה שלנו'. 'הוא היה עם לב רחב ודאג לכולם בצבא. בעוד שבוע היה אמור לצאת לקורס קצינים. הוא רצה

לחזור ליחידה כקצין. הוא תכנן ללכת ללמוד משפטים ומינהל עסקים אחרי השירות. נתי היה היהלום שבכתר שלנו.

"כל הזמן חששתי. במשך חודשים היינו כאן בבית קשור בים לרדיו. עוקבים בדאגה אחר הנעשה בצפון. את דברי הרמ"טכ"ל ושר הביטחון הייתי מפרש כמו פרשן צבאי. התפללתי לאלוהים כל הזמן: 'האר לו את הדרך, שמור עליו'. מאוד חששתי. היום התעוררתי כחלק ממשיפת השכול.

■ "כל הזמן חששתי"

"אבי היה השריד האחרון ממשפחתו שנספתה בשואה. הוא גידל וטיפח את נכדו ועכשיו הסבא נשאר בלי נכד. אני יודעת שהוא לא ייכנס יותר דרך הדלת ויחידך אלי. אבל אולי יהיה נס והוא יחזור אלי" מסיימת אסתר רוזנטל.

בין העשרות שהגיעו לכית המספחה בהרצליה היתה גם טלי, חברתו של נתי מזה חמש שנים. "קשה לדבר על נתי בלשון עבר", אמרה, "אבל הוא היה נער מקסים, אידאליסט. היי לו תוכניות גדולות להצליח ללמוד באוניברסיטה, לעשות גדולות". סמ"ר נתי רוזנטל יובא למנוחות היום בשעה 13:30 בבית העלמין בקריית שאול.

נתי רוזנטל (בתצלום עם אחותו). "הוא היה בן טוב ומסור, שדאג לכל המשפחה"

- מאת חיים ברוידא, כתב "ידיעות אחרונות" -
אורית, האחות היחידה של נתי רוזנטל.
הבטיחה לא לבכות. רק שיתנו לה "עוד שנייה"
ללטף את הארון. "את הצד של הראש", היא
מבקשת, מתחננת, "רק עוד דקה. למה ממהרים?
אתם לא מבינים כמה יקר הוא היה בשבילי. נתי!
אחי שלי! תמיד אהבתי אותך, היום אני יודעת עד
כמה אהבתי".

עיניהם של האב מיכאל והאם אסתר זעקו את
הכאב. הסב, על שפת הקבר, מיאן להיפרד מנכדו
האהוב והאהוב. ואורית, האחות, רעדה בבכי נטול
שליטה. מסביב להם, החברים, חובשי כומתות חומות,
חבוקים, סוגרים על כני המשפחה, גוש של כאב אצור.

סמ"ר נתי (נתנאל) רוזנטל ז"ל, רק בן 20 וחודש,
גדל למצויינות במשפחה אוהדת, תומכת וחמה.
אתמול, כמו בחלום בלהות, בין מצבות השכול
והיתומות, צעדה המשפחה אחרי ארונו, החבוק בדגל
כחול לבן.

כני נוער המומים וחיילים עם "בייבי פייס"
התערבבו שם. מח"ט גולני הספיד: "לחמת באומץ.
אתה נפלת וחבריך חוזרים לפעילות מבצעית
ומארכים". סבא של נתי, קרוב לקבר, הסיט עיניו
לשמיים והניף ידיו מעלה: "זה לא יכול להיות. האם
לא אראה יותר את נתי? הרי זה החיים שלי".

מפקד ביחידה הספיד: "השפה העברית גרושה
בביטויים וגם בהם אין די כדי לתאר את עוצמת הכאב
על נפילתך".

האב מיכאל, אוהו בידה של רעייתו אסתר, סיפר
עד כמה היה קשה להביא לעולם את נתי, "ועד כמה
קשה לנו היום, לתת לך נתי להיפרד מעולמנו.
השארת אותנו באפילה כבדה. תמיד התפללנו
לשלומך, חששנו מאותה בשורת איוב. לא נשכח, לא
נפסיק לאהוב אותך, עד סוף ימינו. לעולם".

מסחי כבוד. ערימות זרים. החברים של נתי פוסעים
החוצה מבית העלמין. בדרכם יתערבבו בחבריו של
סמל גיא סודאי ז"ל, שהמתינו להלוויה הבאה בתור.
עם רדת ערב הלכו כולם. נותרו סמ"ר רוזנטל וסמל
סודאי, זה לצד זה, לעולמים.

חיילי גולני אבלים על קברו של נתי רוזנטל. המפקד הספיד
אותו במילים: "לחמת באומץ". (תצלום: מאיר פרטוש)

נתנאל רוזנטל

ז"ל